

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENECE

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cekovni račun
Ljubljana številka
10.650 in 10.349 za
inzerate.

Uprava:
Kopitarjeva ulica
številka 6.

Boj za London

Kar je javnost pričakovala že spočetka vojne in zaradi česar se je čudila, da se ni zgodilo, to se dogaja sedaj po enem letu vojne: obstreljevanje prestolnih mest iz zraka! Obe vojskujoci se stranki izjavljata, da je nasprotnik pričel bombardirati civilno prebivalstvo. Razdraženost je vedno večja in obojestranski napadi se z dneva v dan, iz noči v noč bolj stopnjujejo. Uničenje in strahote vojne so vedno hujše.

Pri tem postaja položaj obeh taborov vse bolj enostaven in nameni obeh sovražnikov prozorni. Silovitih nemških napadov na London ni mogoče smatrati zgolj kot maščevanje za angleške napade. Tako Nemci kakor Angleži vedo, da s samim ubijanjem civilnega prebivalstva vojne ne bo mogoče dobiti. Nemci so s svojim orjaškim napadom na London hoteli pokazati svojo moč, kar se jim je tudi posrečilo. Kljub srđiti obrambi se Angležem ni posrečilo, da bi ubranili nemškemu letalstvu prihod nad London. Čeprav ob velikih lastnih izgubah, so vendar že nekaj noči mogli nemški bombniki obmetavati London z bombami in povzročiti velikansko škodo. Kolikšna je resnična škoda, ne vemo in si je niti ne moremo prav predstavljati. Kajti mesto, ki je prepolno ogromnih in krasnih palač, skladišč, brodograjskih, kolodvorov, muzejev, cerkva, tovarov, velikih mostov čez široko Temzo, se razprostira kakor morje v nedogled, kjer je vsaka bomba že tudi zadetek. Zemljepisni in vojaški položaj Nemčije, ki ima v oblasti celo obalo Rokava je tak, da je njihovim letalcem desetkrat lažje bombardirati London kakor pa Angležem Berlin. Tisti, ki so se dvomili, so se o tem lahko temeljito prepričali v zadnjih dneh. Razen tega pa imajo Nemci še eno gotovost: kjer so mogli prodreti v varstvu lovcev bombnikov, bodo mogla prodreti tudi velika prevozna letala s padalci...

Nemci gredo za tem, da uničijo London kakor so uničili Varšavo. Pri tem goje upanje, kakor beremo v njihovih listih, da bi že to tako omajalo angleško obrambo in porušilo odporno moč angleškega prebivalstva, da bi Anglija bila prisiljena prositi za mir. V Londonu živi šestina angleškega prebivalstva in je obenem največje angleško skladišče in orožarna. Z uničenjem Londona bi Anglija gotovo bila najobčutnejše prizadeta. Vse je sedaj odvisno od tega, koliko vzdrži civilno prebivalstvo, kolikšna je njegova odporna sila. Tega pa zaenkrat še ni mogoče vedeti. Malo je verjetno, da bi se tudi po porušenju Londona Angleži še držali, toda pri njihovi žilavosti je tudi to mogoče. Nemci zaradi tega računajo tudi z možnostjo nadaljnega odpora in resno pripravljajo napad na angleško otočje z izkrcanjem kopenske vojske. Ako letalstvo ne bo zlomilo nemške hrbenice, potem jih bo pač treba potolči v Angliji sami, tako sklepajo Nemci in pripravljajo veliko vojsko, da jo prepeljejo čez Kanal Churchill je včeraj povedal, da so nakopičili Nemci velike množine prevoznih ladij v zapadnih evropskih pristaniščih, za njimi pa čaka vkrcanja velika kopenska vojska. Zraven tega so zgradili velikansko množino nekakšnih splavov z lastnim pogonskim sredstvom, ki torej ne potrebujejo, da bi jih vleka kaka druga ladja. Ti splavi so dobra nemška iznajdba. Varni so pred torpedi, ker ne segajo globoko v vodo in ker jih je tudi nad vodo malo, jih tudi vojne ladje zelo težko zadenejo s svojimi topovi. Toda za njihovo uspešno uporabo je predpogoj, da jih lastno letalstvo popolnoma zavaruje pred sovražnim letalstvom. Uspešen nemški napad na Anglijo si sploh težko predstavljamo, dokler razpolagajo Angleži še z močnim zračnim brodom. Zato se Nemci tako trudijo, da bi tudi pri dnevni luči zavladali nad angleškim zračnim prostorom. Zato tako srđito napadajo ne le angleška pristanišča, hotče ustrahovati mornarico, ampak tudi letališča in vojno industrijo, da bi tako zrušili sovražnikove rezerve in mu vzeli možnost obnoviti izgubljene sile. Predhodni nemški vojaški cilj je, oslabil angleško pomorsko in zračno brodom, omrtvičiti gospodarsko življenje na angleškem otočju, ustaviti pomorski in suhozemski promet, opustošiti industrijo in preplasti prebivalstvo. Če to dosežejo, bi s poizkusom, da se izkrcajo na otoku, ne tvegali preveliko. Kakor hitro pa bi se nemške sile mogle usidrti na nasprotni obali, bi obramba Angležev bila neprimerno težja, če spričo ogromne nemške kopenske sile sploh le še obupna.

Angleži se tega zavedajo in se z vsemi močmi trudijo, da bi držali Nemce kar mogoče daleč in čim dalje časa od angleškega otočja. Pri tem imajo velike težave. Predvsem morajo skrbeti za dovoz živil in vojnega materiala, kar jih tedensko stane na ducate ladij, ki jih jim potope nemška letala in podmornice s tovorom vred. Angleško letalstvo se ni toliko močno, da bi moglo uspešno zavarovati plovo po morju. Tudi niso njih poleti nad Nemčijo v pravem pomenu ofenzivnega, ampak obrambnega značaja. S svojimi napadi bi hoteli nemški vojni aparat zavreti, da bi počasneje deloval in da bi sami dobili dovolj časa za primerno oborožitev. Angleško letalstvo se številčno še ne more meriti z nemškim, čeprav je kvalitativno zelo dobro. Najbrž po številu tudi še dolgo ne bo doseglo nemškega kljub pomoči iz Amerike. Če bi imeli dovolj letal, pa jim bo manjkalo pilotov, ki jih v enem letu ni mogoče izvežbati toliko, kolikor so jih Nemci izurili v desetih letih. Zaradi tega je glavno delo angleškega letalstva, da odbija nemške zračne napade na Anglijo, pri čemer ima enkrat več, drugič manj sreče.

Vsa angleška taktika gre za tem, da bi vojsko zavlekli in pridobili na času. Če bi se jim to posrečilo, upajo, da bi že pozimi bili močni dovolj, da zavarujejo svojo pomorsko plovo pred nemškimi zračnimi napadi, a spomladi bi mogli že ofenzivno nastopiti nad samo Nemčijo. Pri teh načrtih zaupajo v lastno silo in v uspešnost svoje industrije, posebno pa še v Ameriko, ki od meseca do me-

Možnost istočasnega napada v Egiptu in na angleške otoke

Italija ima okrog Egipta in Sudana pripravljene tri armade, ki čakajo povelja - V Angliji pričakujejo, da se bo vsak hip sprožil napad s ciljem izkrcanja armade na otokih

Angleška poročila Pred novim napadom Italije v Afriki

London, 12. septembra. t. Ruter. Vojaški dopisnik Reuterja pravi, da pomeni neprestano italijansko bombardiranje angleške pomorske trdnjave Marsa-Matruh na egiptski obali znamenje, da pripravlja Italija v najkrajšem času splošen napad proti Egiptu.

Na tem bojišču stoji tudi vsa druga italijanska armada. Postavlja se sedaj vprašanje, katera od italijanskih armad se bo prva razgibala. Kajti poleg zgoraj navedene armade ima Italija še dve armadi, ki stojita v pripravljenosti in od katerih bi vsaj ena prav lahko začela ofenzivni napad. Ako napade armada ob obali, potem bo prodirala proti Aleksandriji in skušala priti do Sueškega prekopa.

Ako napade armada, ki stoji v južni Libiji in ki nosi naslov prve armade, potem bi bil njen cilj, da prodira proti vzhodu ob egiptsko-sudanski meji do Nila. Napraviti bi morala nekako 800 km poti skozi puščavo, toda z ozirom na dejstvo, da je vsa motorizirana, bi to prodiranje nikakor ne oviralo. Na tem bojišču se tudi nahaja poveljnik italijanske armade v Afriki maršal Graziani, kar je zelo značilno.

Tretja italijanska armada pa stoji na abesinsko-sudanski meji pri Kassali in bi bila smer njenega prodiranja proti prestolnici Sudana Kartumu, vendar pa ima ta armada ta nedostatek, piše Reuter, ker bi tako rekoč ne mogla dobiti od nikoder nobenih okrepitev ne v mostovu, ne v orožju. Zato imajo Italijani verjetno pred očmi bliskovito vojno, ki bi pomagala preko teh težav. Reuterjev članek končuje svoj članek z mnenjem, da je zaenkrat puščava najboljši zaveznik poveljnika angleške armade v Egiptu generala Wawela.

Velika premikanja italijanskih čet so se začela

Kairo, 12. septembra. b. Angleški piloti, ki so se vrnili z oglednega poleta, pripovedujejo, da so se pričela velika premikanja italijanskih čet na egiptsko-libijski in egiptsko-sudanski meji. Pričakujejo, da bo italijanska vojska v najkrajšem času napadla proti Egiptu. Središče operacij naj bi bila trdnjava Capuzzo, ki leži na ugodni točki. To trdnjavo so angleški piloti zelo poškodovali, vendar pa je italijanska vojska škodo popravila. Nevtalni opazovalci trdijo, da maršal Graziani že dalje časa pripravlja velik napad na Egipt in vse kaže, da so sedaj priprave končane. Italijansko vojno poveljstvo je posvetilo zlasti veliko pozornosti ben-einskim zalogam in zalagam hrane.

Kairo, 12. septembra. t. Reuter: Italijanska letala so izkoristila meseci in so bombardirala mesto Kartum. Toda škoda ni bila prizadeta nobena. Tudi žrtev ni bilo.

Italijanska poročila

Nekje v Italiji, 12. sept. AA. Stefani. Poročilo glavnega štaba italijanske oborožene sile št. 97: Železniške naprave ob egiptovski obali in sovražnikove vojaške objekte v Solumu in Sidi-ba-ranu smo ponovno bombardirali ponoči in po-

dnevi iz zraka. Bombe so zantile požare in povzročile razdejanje. Bombardirali in s strojnimi obdelovalci smo tudi sovražnikove oklopne avtomobile. Sovražnik je skušal leteti na Derno, a ga je naše protiletalsko topništvo poglavo v beg. Zbili smo neko sovražnikovo letalo vrste Blenheim, drugo smo pa najbrž zbili. Eno letalo se ni vrnilo.

Po naknadnih poročilih smo pri bombardiranju Adena prvega in drugega t. m. potopili tudi dva sovražnikova konvoja.

Naša letala so bombardirala Kartum in zadelo hangar in železniška križišča. Bombardirali smo tudi letališče Adbaro in zažgali tri letala. — Ogenj se vidi od daleč. Naša letala so se vrnila v svoja oporišča.

Sovražnik je skušal napasti mostišča pri Kassari, a smo ga odbili brez izgub za nas. Neko angleško letalo je bombardiralo Asabo in poškodovalo civilna poslopja. Ena oseba je ubita, več pa ranjenih. Zbili smo neko sovražnikovo letalo, njegovo posadko pa ujeli. Sovražnikova letala so skušala napasti pomorsko oporišče Masauo, a so takoj naletela na protiletalsko obstreljevanje in so morala vrči bombe v morje. Pri sovražnikovem poletu nad Bessiro, omenjenem v poročilu št. 95, smo zbili dve sovražnikovi letali.

Neka naša podmornica je potopila na Atlantiku 27.000 ton sovražnikovega brodovja in se vrnila na svoje oporišče.

Napadi na Anglijo

Nemci vse pripravili za prevoz čet v Anglijo

Rim, 12. sept. b. Berlinski dopisnik »Lavoro Fascista« poroča, da Nemčija pripravlja vse potrebno za prevoz nemških čet v Anglijo. Nemčiji je zgradila veliko število hitrih ladij, ki bodo prevajale vojsko. Te ladje so koncentrirane v vseh lukah od Bresta do nizozemske meje.

Nemška poročila

Vojno poročilo

Berlin, 12. septembra. AA. DNB. Nemško vrhovno poveljstvo poroča.

Angleška letala so v noči med 11. in 12. septembrom metala bombe v severni Nemčiji kakor v Hamburgu, Bremenu, pa tudi na Berlin. Vse bombe so priletele v stanovanjske in delavske naselbine. 14 ljudi je ubitih, 41 pa ranjenih. Dobro organizirana pasivna obramba je uspešno delovala. Po zasluzi protiletalskih baterij in discipliniranosti prebivalstva ni bilo več žrtev in večje škode.

Nemška bojna letala, bombniki in lovski letala, so nadaljevala svojo akcijo proti Londonu in metali bombe na dake in pristaniške naprave. Zadete so električne centrale, pliniski rezervoari, neka smodnišnica in neka orožarna. Napadi so se nadaljevali tudi danes, zlasti na letalsko tovarno v Southamptonu, kjer je razdejanih 8 loo. Uničili smo tudi ben-einska skladišča v Fort-Victoriji. Ponoči so napadi veljali v glavnem Liverpoolu in drugim pristaniščem v zahodni in južni Angliji. V izlivu Temze so nemška bojna letala nevarno poškodovala neki rušilec in štiri trgovinske ladje; vse zadete ladje so v pla-

Italijanske navedbe o dosedanjih angleških izgubah

Rim, 12. sept. AA. Stefani. Po statistiki italijanskih krogov je zdaj znan primerjalni pregled letalskih in mornariških izgub Angležev in Italijanov v treh mesecih vojne, t. j. od 12. junija do 12. septembra t. l. Angleških letal je zbitih ali na zemlji uničenih 363. Tež številki je treba dodati še 10 letal, ki smo jih najbrž zbili. Vse skupaj znašajo torej izgube 373 aparatov. Italijanske izgube po dosežajo številu 63 aparatov, t. j. šestino angleških izgub. Mornariške izgube so bile v istem razdobju tele: potopilo se je 31 angleških ladij, in sicer dve križarki, sedem torpednih rušilev, 12 podmornic in 10 trgovinskih ladij. Bolj ali manj poškodovanih je 59 ladij, med njimi 6 linijskih, 13 križark, 10 torpednih rušilev, 3 podmornice, 3 ma-tične ladje za letala in 24 trgovinskih ladij. — Italijani so pa izgubili 14 ladij, med njimi eno križarko, 3 torpedne rušilce, 8 podmornic in 2 motorna čolna. Bolj ali manj nevarno poškodovanih je 16 ladij, med njimi ena linijska, ena križarka, trije torpedni rušilec, osem podmornic in tri vojne enote, t. j. vsega skupaj eno petina celotnih angleških izgub. Angleške izgube v zraku so šestkrat večje od italijanskih, angleške izgube na morju pa trikrat večje od italijanskih.

Zadeli smo še dve nadaljni trgovinski ladji. Pri napadu na London so se vneli tudi letalski boji. Zbili smo 67 sovražnikovih letal. Ponoči smo zbili šest britanskih letal nad nemškim ozemljem z obstreljevanjem protiletalskih baterij. Obrežne baterije so sestrelile šest britanskih bombnikov ob severni obali, sedmega pa ob Rokavskem prelivu.

Vsega skupaj je sovražnik izgubil včeraj 80 letal, 20 nemških letal se ni vrnilo.

Neka nemška podmornica, ki je doslej potopila 21.000 ton ladij, je s svojo poslednjo uspešno akcijo potopila vsega skupaj 40.000 ton, neka druga podmornica je pa potopila sovražnikovih ladij s celotno tonazlo 7.000 ton.

Pomorski boji v Rokavskem prelivu

Berlin, 12. septembra. AA. DNB. Včeraj popoldne okoli 16 so nemška bojna letala opazila ob ustju Temze okoli 20 ladij. Letala vrste »Stuka« so izvršila močan napad na angleške trgovinske ladje in na vojne ladje, ki so jih spremljale. Navzlic erditemu streljanju z vojnih ladij se je nemškim letalom posrečilo zadeti sovražno vojno ladjo in šest trgovinskih ladij. Ostale ladje so se vrstile v reko Temzo.

London, 12. septembra. AA. Reuter: Nek sovražni konvoj, najmanj 12 ladij, so opazili včeraj popoldne z angleške obale Konvoj je plul v smeri proti Boulogne. Letala so s strmolavim poletom napadla konvoj. Obstreljevanje Doversa s francoske obale je imelo očividno namen zaščititi konvoj. Pozneje so velike skupine angleških bombnikov preletele jugovzhodno obalo in nadaljevale polet v smeri proti francoski obali. Sovražni konvoj se je zvil v goet dim.

Angleška poročila

London, 12. sept. t. Reuter. Letalsko ministrstvo za javno varnost objavlja davi naslednje uradno sporočilo:

Sovražnikovi napadi so bili po velikih izgubah, ki jih je pretrpel, preteklo noč nekoliko slabjši od prejšnjih. Napad se je začel takoj po mraku in je trajal do jutranjih ur. Prvi napad so izvedle štiri skupine bombnikov, ki so skušale prodreti nad London. Sledile so jim v naslednjih valih vedno nove skupine v krajših preledkih. Protiletalsko topništvo je razvilo do sedaj najmočnejši zaporni ogenj. Sovražna letala so vrgla mnogo bomb brez cilja. Eksplozivne in zažigalne bombe so padle na številne zgradbe. Zadeti sta bili dve bolnišnici in eno šole-eko poslopje, v katerem se je nahajalo 500 brezdomcev-beguncem. Nastali so na več krajih požari, ki pa so bili hitro obvladani. Točni podatki o žrtvah in škodi še niso znani. Računajo pa, da manjše, kakor prejšnje dni odnosno noči.

Sovražna letala pa so preteklo noč bombardirala tudi kraje izven Londona in sicer v južnem delu Walesa (Bistol) in v zahodni in vzhodni Šotski (Edinburgh in Glasgow). Škode je bilo le malo.

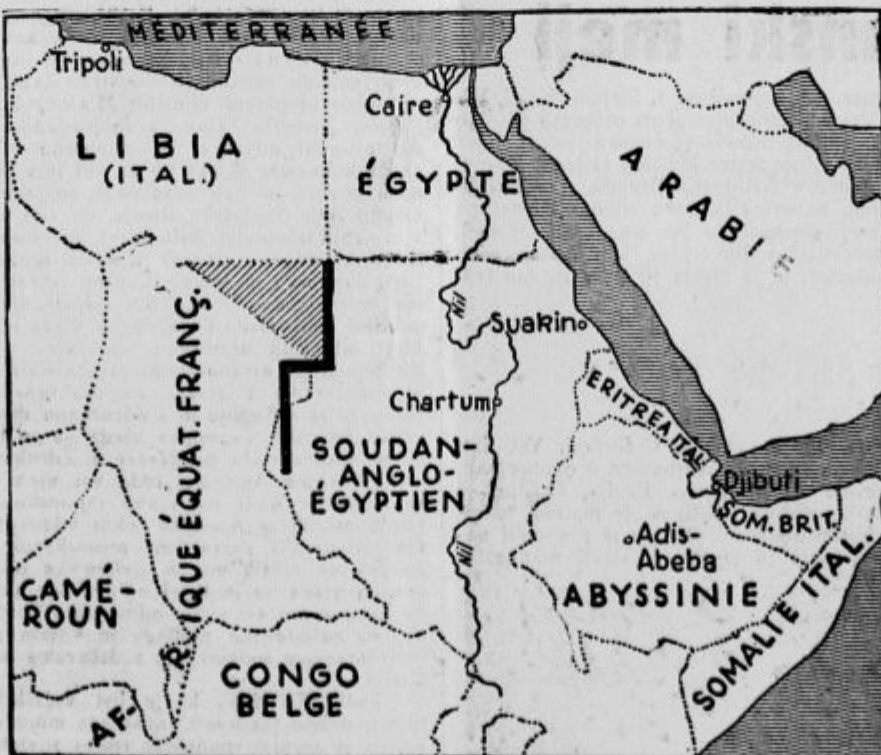
V včerajšnjih borbah je bilo sestreljenih skupno 89 nemških letal in sicer 80 od naših lovcev, 9 pa od protiletalskih baterij. Naše izgube znašajo 24 letal, toda 7 pilotov je rešenih.

London, 12. sept. Tudi v teku današnjega dopoldneva in sicer do 11 dopoldne so neka nemška letala preletela London. Veliko senzacijo sta vzbu-

Nadaljevanje na 2. strani

Zagrebska vremenska napoved: Hladno, počasi se bo zjasnilo.

Zemunska vremenska napoved: Hladno, zjasnitev na zahodni polovici in v severnih krajih. Pretežno oblačno v južni polovici, tam utegne tudi deževati.

seca postaja bolj njihov »nelegalni« vojni zaveznik. Čim bi Amerika posegla v vojsko, bi takoj nastala svetovna vojska, ki jo Angleži upajo dobiti v svoj prid, čeprav so vojsko v Evropi dejansko že izgubili.

Toda vsi ti svet obsegajoči načrti so zgrajeni na eni postavki: da bo Anglija imela

dovolj časa, da jih izpelje in da ne bo prej podlegla nemški sili. Ker pa so angleške namere prav dobro znane tudi Nemcem, je čisto gotovo, da bo prišlo do velikega nemškega napada na Anglijo že pred zimo, morda že ta mesec, kakor je v svojem govoru napovedal Churchill.

Drin

Dr. Marko Natlačen - 5 let ban

Ljubljana, 12. septembra 1940.

Danes poteka pet let, odkar načeljuje naši slovenski banovini ban g. dr. Marko Natlačen. Pet let dela na tako visokem in odgovornem mestu bi že v rednih razmerah predstavljalo izredno obremenitev in bi zahtevalo vsestransko priznanje, še bolj pa moramo hiti hvaležni za tako modro in vestno vodstvo naših zadev, ki je ohranil nemoten razvoj vseh pogojev našega javnega življenja v viharjih časih, ki danes zajemajo vso Evropo in ki nujno pretresajo tudi našo deželo.

Ko se je pred petimi leti izvedelo, da je g. dr. Marko Natlačen imenovan za bana slovenske banovine, so vsi dobro vedeli, da je bil za to visoko mesto izbran mož, ki je bil zanj najbolj sposoben. Vsa naša dežela, zlasti pa bivša ljubljanska samouprava, sta se bana g. dr. Natlačen dobro spominjali kot predsednika ljubljanske oblasti. Že tedaj je v kratki dobi svojega delovanja ljubljanski oblastni odbor na vseh poljih prevzel staro tradicijo dela, ki ga je v naši deželi tako uspešno in plodovito opravljal bivši kranjski deželni odbor. Nadaljevala so se dela za povzdigo našega kmetijstva, skrbelo se je za pospeševanje elektrifikacije po deželi in odbor je polagal največjo pozornost na to, da bi se zboljšal socialni položaj podedelja ter bi se tako tudi zboljšali splošni življenjski pogoji najsiširjih plasti našega prebivalstva. Ko je bil g. dr. Marko Natlačen pred petimi leti imenovan za bana slo-

venske banovine, se je na ta način samo potrdila in podaljšala v naš čas srečna tradicija delovanja prvih slovenskih samoupravnih teles in deželnega odbora.

Ko je pred petimi leti g. ban dr. Marko Natlačen prevzel vodstvo poslov slovenske banovine, je razvil program, ki je bil v polnem skladu z velikimi tradicijami našega samoupravnega življenja; svoj delovni program je zasnoval tako, da je bil najpopolnejše nadaljevanje načrtov, ki naj dvignejo splošno blagostanje Slovenije in njenega prebivalstva.

Kako srečno se je ta skrb in delovanje izživljalo v prid naše banovine, se je lahko videlo iz zasedanj in proračunskih razprav naših banskih svetov. Ti naši banski sveti sicer še niso tisto, kar bi si naše slovensko ljudstvo v svoji politični zrelosti in zavesti tako zelo želelo, vendar pa je bilo prav na vseh teh zasedanjih mogoče ugotoviti predvsem to, kako ogromno in pa razsežno delo razvija g. ban dr. Marko Natlačen, ko hoče z danimi sredstvi olafraniti in vzdržati sodoben korak v vsej upravi, ki skrbi za razvoj vsega slovenskega javnega življenja. Prav iz teh delnih pregledov se je moglo ugotoviti, kako je g. ban dr. Marko Natlačen moč izredne delavnosti. Kakor je naša dežela večinoma še kmetijska, tako je bilo tudi vse delo naše banske uprave posvečeno zlasti dvigu in uspevanju našega kmečkega stanu. Takoj nato pa je prihajala velika in razsežna skrb za socialni položaj našega naroda, zlasti pa za našega malega človeka. Skrb za našo prosveto ni zaostajala in je bila prav tako velika za naše osnovno šolstvo in gradnjo novih ljudskih šol, kakor je bila velika in naravnost mečenska skrb g. bana dr. Marka Natlačen za našo slovensko umetnost; saj je g. ban dr. M. Natlačen v banskih dvorinah zbral največkrat neje in najbolj bogato zbirko del slovenske moderne umetnosti. Pri vsem tem pa ni prav nič zaostajalo delo pri javnih delih in je bilo v teh letih zgrajeno prav v Sloveniji nekaj najlepših cestnih del, prav tako pa se izpolnjujejo in dozdajajo najvažnejša javna dela, ki naj tudi poznim rodovom izpričujejo, da se nikdar poprej, niti v oblastnih samoupravah niti na vodstvu banovine, ni počivalo tedaj, ko je vodil vse delo mož, ki je bil predstavnik našega katoliškega slovenskega ljudstva in ki njegovih odlik in sposobnosti nikdar in nikjer ni zatajil. Delo g. bana dr. Natlačen dokazuje, da je bil na to mesto pred petimi leti postavljen moč izrednega dela, vztrajnosti in načelne jasnosti.

Pa še eno: po delu takih mož in po njihovih odločitvah prihaja Slovenija potasi do uresničenja svojega ideala — to je do organizacije celotne in pravilno snuječe slovenske samouprave. Ban dr. Marko Natlačen je že v oblastnih samoupravah poskušal nadaljevati in uresničevati to naše stremiljenje. Kot ban je sedaj pet let med nami vztrajno in dosledno nadaljeval z velikim delom, ki naj nam koristno utre pot do našega ideala — do slovenske samouprave. Ob petletnici njegovega dela mu moramo izreči zahvalo za to njegovo delo, prav tako pa mu moramo čestitati k temu, da je znal s svojim delom stalno visoko ohranjati naš ideal in nas usmerjati k njemu.

kem kasacijskega sodišča v Belgradu z dne 25. decembra 1929, št. 16.394.

e) Pri delni oprostitvi in zniževanju zaporne kazni osebam pod c) tega ukaza, ki jim je bila e) prejšnjimi ukazi že znižana, se bo znižanje računalo po velikosti kazni v označeni razsodbi; kazni pa se bo po doočilih tega ukaza znižala od tistega ostanka kazni, katerega morajo še odsedeti.

f) Za osebe, ki so bile pravomočno obsojene na zaporne kazni in ki sede zaradi te kazni pod dvema ali več razsodbami za več kazenskih dejanj, se računa, kakor da so bile obsojene z eno razsodbo na skupno kazni za vsa kazenska dejanja. Od tako sešete kazni se odračuna znižanje kazni oziroma ublažitev, kakor je v tem ukazu označeno.

g) Osebam, ki so bile obsojene na zaporno kazni zaradi več kazenskih dejanj v zvezi s § 62. kaz. zakonika, pa jim je sedaj za nekatera dejanja podeljena pomilostitev oziroma ublažitev kazni, za nekatera dejanja pa ne, se bo izvajala označena pomilostitev, odnosno ublažitev na ta način, da se bo odbila od ostanka gornje kazni, ki je bila izrečena z razsodbo, po kateri se ublaže kazni zapora za toliko, kolikor je s to pomilostitvijo ublažena, oziroma oproščena kazni s to pomilostitvijo za posamezna dejanja.

h) Pri ublažitvi kazni pod a) in pri pomilostitvi pod b) in c) ostanjejo v vseh primerih nedotaknjene pravice države in zasebnikov za povračilo škode, kakor za plačilo ostalih že prisojenih pristojbin za stroške kazenskega postopka.

i) Pravosodni minister bo odločal v vseh spornih vprašanjih, če bi nastal dvom, kako je treba izvajati ta ukaz.

Preseljevanje Nemcev iz Besarabije skozi Jugoslavijo

Belgrad, 12. sept. m. Kakor smo že poročali, bo nemška vlada prihodnje dni pričela vračati v domovino 120.000 Nemcev iz Besarabije in Bukovine. V domovino se bodo vračali deloma po Donavi in po železnici in to skozi Romunijo in Madžarsko, deloma pa skozi Romunijo in Jugoslavijo. V to svrhu se v Jugoslaviji dogotavlja dve veliki taborišči, eno v Belgradu, dve pa v Prahovem, kjer se bodo nemške družine odpočile in zadržale po nekaj dni. Taborišče v Belgradu gradi 300 delavcev in je na prostoru med Savo in Donavo ter obsega četrtilijona kv. metrov. Taborišče bo zgotovljeno 20. septembra, ko bo prišel prvi transport izseljencev. Taborišče ima svoje pristanišče, nadalje vse, kar je potrebno za prehrano in prenočišče 5.000 oseb, ki jih bo lahko sprejelo taborišče. Vse delo, kakor tudi nadzorstvo, izvajajo člani nemške organizacije Kraft durch Freude. Preseljevanje bo trajalo okoli šest tednov. Posamezni transporti bodo ostajali v taboriščih po dva dni, nakar jih bodo posebni avtomobili, ki so prav tako prišli iz Nemčije, prepeljali na posebne vlake, s katerimi bodo nadaljevali potovanje z belgrajskega ali zemunskega kolodvora preko Budimpešte ali pa preko Zagreba in Maribora v Nemčijo.

Knjigovezi pri trgovin. ministru

Belgrad, 12. sept. AA. Danes dopolne je minister za trgovino in industrijo dr. Ivan Andros sprejel neko večjo delegacijo knjigarnarsko-kartonskih mojstrov s področja belgrajske, zagrebske in ljubljanske obrtne zbornice. Delegacijo je vodil predsednik belgrajske obrtne zbornice Milan Stojanović. Zastopniki teh zbornic so predložili ministru dr. Androsu resolucijo, sprejeto na skupnem sestanku v Zagrebu dne 7. septembra t. l. V tej resoluciji so zahtevali, da ostane še nadalje v veljavi sklep ministra dr. Androsa k 6. aprila t. l. o razmejitvi dela med tiskarstvo in knjigovezniško obrtjo. Po sodbi teh zbornic temelji ta sklep na pozitivnih zakonskih določilih in v celoti ustreza koristim obeh obrti, njenemu razvoju in napredku ter načinu samemu njenega delovanja. Minister je poslušal izvajanja delegacije in obljubil svojo popolno podporo, da se ustreže koristim obeh stanov. Dalje je minister sprejel zastopnike združenega sklada doma Belgrajskih obrtnikov s predsednikom Dragoljubom Miloševićem na čelu, ki so ministra prosili naj se uredi vprašanje dopolnilne prenosne pristojbine.

Značaj nove francoske vlade

6. septembra je poglavar francoske države sestavil novo vlado, ki jo je mogoče sledeče označiti:

1. Vlada se je zelo spremenila. Obsega podpredsednika vlade, ki nima resora, Pjera Lavalja in sedem ministrov-državnih tajnikov: Baudoin (zun. ministrstvo), Bouthillier (finančno ministrstvo), Alibert (pravosodje), general Huttinger (vojaška), admiral Darlan (mornarica), Belin (proizvodnja), Peyroun (notranje ministrstvo). Razen teh je še pet državnih tajnikov, ki pa nimajo stopnje in naslova ministra: general Bergeret (detalstvo), Caziot (poljedelstvo), Ripert (prosveta in mladinska vzgoja), admiral Platon (kolonije), Berthelot (promet). Ti državni tajniki so podrejeni pristojnim ministrom, in sicer ministru za mornarico, za proizvodnjo, za zunanjo politiko in za finance.

Politično vodstvo vlade ima v rokah državni poglavar, ki mu stoji ob strani podpredsednik vlade in sedem ministrov, ki skupaj sestavljajo ministrski svet.

Predsednik vlade na občnem zboru Glavne zveze srbskih kmetijskih zadrug

Belgrad, 12. septembra. m. Za danes ob 9 dopolne je bil v Belgradu napovedan 38. občni zbor glavne Zveze srbskih kmetijskih zadrug, Centralne srbske zadrugne organizacije. Na občni zbor je prišlo okrog 1600 zadrugarjev. Občnega zbora so se udeležili tudi predsednik vlade Dragiša Cvetković, kmetijski minister dr. Cvetković, zastopnik prosvetnega ministra dr. Korošca in ostalih ministrov. Občni zbor je začel bivši minister inž. Voja Djordjevič. Takoj po prvih uvodnih besedah je nastal v dvorani silen hrup, ki ga je dvignila opozicija na čelu z bivšim poslancem Vojo Lazičem. Sredi takega hrupa je Voja Djordjevič nadaljeval začetni občni zbor ter je pozdravil vse navzoče, predvsem predsednika vlade Cvetkovića in ostale ministre ter zastopnike srbskega zadrugništva. Predčana je bila vdanostna brzojavka Nj. Vel. kralju in knezu namestniku ter pozdravne brzojavke kraljevim namestnikom in predsedniku glavne združene zveze dr. Korošcu. Zatem je povzel besedo predsednik vlade Dragiša Cvetković ter je zbrane zadrugarje nagovoril:

»Mislim, da mora na tem važnem današnjem sestanku prevladovati zadrugna zavest. Ta zavest zahteva konstruktivno in bratsko sodelovanje, pol-

no ljubezni in discipline, da bo vaše delo moglo odgovarjati interesom tistih, ki so vas semkaj poslali. To delo mora biti izraz zaupanja, ki ga imate drug v drugega. Nič ni mogoče doseči s silo ter bo Zvezo vodil tisti, ki ima večino, večina pa tudi ne sme terorizirati večine. Zadrugništvo je napredek in razmah vasi, ki jo dviga gospodarsko. Nastopil je trenutek, da je treba stopiti na pot in kmetom pomagati, ne pa samo od njih zahtevati. V imenu kraljevske vlade vam želim srečno delo ter vam zagotavljam, da boste v kr. vladi našli vedno polno zašambo!«

Nadaljnji potek občnega zbora je dokazal, da si opozicija ni vzela k srcu želja in besed predsednika vlade ter je še nadalje stalno ovirala delo občnega zbora. Ko je bilo sprejeto poročilo o poslovanju upravnega in nadzornega odbora v pretekli poslovni dobi, je občni zbor dal obema odboroma razrešnico. Spremenjena so bila tudi pravila Glavne zveze srbskih kmetijskih zadrug ter so jih prilagodili odredbam novega zadrugnega zakona. Za vse te sklepe je Voja Djordjevič dobil 866 delegatov. Opozicija pa je dobila 541 glasov. Dr. Cvetkoviću in ostali opoziciji se ni posrečilo izrgati g. Djordjeviču to važno zadrugno ustanovo.

Iz banovine Hrvatske

Zagreb, 12. sept. b. V zvezi z naredbo o pobijanju draginje je bilo od banske oblasti izdano tolačenje, ki pravi, da je prepovedano vsako zbiranje hrane, ki presega preskrbo za živili za dobo 6 mesecev.

Zagreb, 12. sept. b. Naš trgovinski ataše v Moskvi inž. Franjo Gaži je po večdnevnom bivanju v Berlinu prispel v Zagreb. V najkrajšem času bo odpotoval z letalom zopet v Moskvo. Ta njegov povratek je uradnega značaja.

Zagreb, 12. sept. m. Na včerajšnjem zborovanju Hajduka je bilo sklenjeno, da se prekinijo vsi odnošaji z Gradjanskim.

Osebnosti

Belgrad, 12. sept. m. S kraljevim ukazom je postavljen na filozofski fakulteti univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani za rednega profesorja 2/2 dr. Fr. Šturm, izredni profesor iste fakultete.

Na glasbeni akademiji v Ljubljani je postavljen za rektorja za 2 leti Anton Trošt, redni profesor iste akademije.

Za profesorja verouka na II. real. gimnaziji v Mariboru je postavljen v 6. skup. Greg. Safonik.

Iz Slavonske Požege je premeščena po prošnji učiteljica za defektne otroke Marija Dirnbek v Ptuj.

Belgrajske novice

Belgrad, 12. sept. m. Danes je imel v Belgradu svojo slavo artiljerijski polk kraljeve garde s svojo pionirsko četo v spomin na dan ustanovitve polka leta 1924 ter pionirsko četo leta 1928. Slavi je prisostvoval kraljev zastopnik, prvi adjutant divizijski general Nikola Hristić, vlado sta zastopala minister za telesno vzgojo ljudstva dr. Pantlić in minister za soc. politiko in ljudsko zdravje dr. Budisavljevič.

Belgrad, 12. sept. m. Posmrtno ostanke dr. Milana Jovanovića-Batula, upokojenega profesorja medicinske fakultete v Belgradu, so danes dopoldne prenesli v dekanat medicinske fakultete, kjer so se od pokojnika poslovili bivši učenci in prijatelji. Popoldne je bil pogreb, ki so se ga udeležili vsi člani fakultetnega sveta in mnoge znane osebnosti.

Belgrad, 12. sept. AA. Danes dopolne se je vršila v kabinetu finančnega ministrstva seja gospodarsko-finančnega odbora ministrov pod predsedstvom finančnega ministra Šuteja. Na seji so razpravljali o tekočih vprašanjih.

Belgrad, 12. sept. m. Tudi danes je bilo v Belgradu precej razgibano politično življenje. V predsedništvu vlade je bilo tudi danes več konferenc, katerih so se udeležili skoraj vsi člani kraljevske vlade. Konferenca so bile dopolne in popoldne ter so se na njih pretresala razna gospodarska vprašanja, predvsem vprašanja prehrane ljudstva.

Belgrad, 12. sept. m. V Belgradu je dopotovala iz Celja deputacija, v kateri so senator Mihelič, celjski župan dr. Voršič ter bivši poslanec g. Bitenc. Deputacija je posredovala v raznih ministrstvih za potrebe celjske občine. V Belgradu se mudi tudi deputacija iz Celja, v kateri so poleg senatorja Miheliča še ing. Dolinar, hmeljarski inspektor ter predsednik Združenja hmeljarskih trgovcev iz Celja Kukala.

Drobne novice

Washington, 12. sept. b. Bivši francoski letalski minister Guy la Chambre, ki bi moral biti po nalogu francoske vlade aretiran, je odpotoval iz New Yorka v Vichy. Pred svojim odhodom je izjavil, da potuje v Francijo zato, da reši svojo čast.

Carigrad, 12. sept. AA. Stefani: V Carigradu vlada vznemirjenje zaradi usode turške ladje »Sakarija«, ki bi bila morala pripluti v Aleksandrijo. Mislijo, da so ladjo ustavili in odpeljali v neko drugo luko.

Moskva, 12. sept. AA. Tass: Včeraj so se v Moskvo pripeljali člani nogometnega moštva sofijskega kluba »Slavija«. Gostom so priredili priscrčen sprejem.

Washington, 12. sept. b. V senatnem odboru je bil dosežen kompromis ter je določena vojaška služba v Ameriki do 35 let.

Amnestija ob priliki kraljevega rojstnega dne

Belgrad, 12. sept. AA. V imenu Nj. Vel. kralja so kr. namestniki na predlog pravosodnega ministra in na osnovi čl. 30 ustave kraljevine Jugoslavije smatrali za potrebno, da naklonijo pomilostitev sledečim:

a) Osebam, ki so bile obsojene s pravomočnimi obsodbami od strani civilnih sodišč do dne tega ukaza, in sicer na kazni zapora ali strogega zapora, ki ne trajajo več kakor 12 mesecev, se kazni spremeni v denarno kazni, računajoč za vsak dan zapora 25 din, če pomilostjena oseba v teku 2 let od dne tega ukaza ne stori nobenega zločinskega dejanja ali pa prestopajo iz koristiljublja. To ublaženo kazni so obsojenci dolžni plačati v roku treh mesecev od dne tega ukaza, sicer se jim pa mora v nasprotnem primeru izvršiti obsodba tako, kakor jim je bila izrečena. Že izrečene kazni se ne ublaže, izvzete pa so pogojne obsodbe.

b) Osebam, ki so bile obsojene s potrjenimi obsodbami od strani civilnih sodišč do dne tega ukaza na zaporne kazni ali robid, ki ne traja več kot 12 mesecev, oziroma je še niso odsedeli, zmanjšujejo to kazni z eno tretjino od sodišča odmerjene kazni, če so tako obsojene osebe odsele do dne ukaza eno četrtino odmerjene kazni.

c) Delno oproščajo in zmanjšujejo kazni zapora osebam, ki so bile obsojene s pravomočnimi obsodbami od strani civilnih sodišč, če kazni ne presega 12 mesecev, pa so obsojenci že odsedeli osmino od sodišča odmerjene kazni do dneva tega ukaza, in sicer: 1. obsojencem, ki so bili obsojeni na več kot 12 mesecev pa do štirih let zaključno, se zmanjša kazni za eno leto, če poprej niso bili obsojeni za zločinska dejanja. Če pa so bili prej obsojeni za zločinska dejanja, se zmanjšuje kazni za šest mesecev. 2. Obsojencem, ki so bili obsojeni od štirih na deset let vključno, zmanjšujejo kazni za 20 mesecev, če niso bili poprej obsojeni za zločinska dejanja. Ako pa so bili prej obsojeni za zločinska dejanja, zmanjšujejo kazni za 10 mesecev. Če pa so bili taki obsojenci deležni ugodnosti po ukazih št. 120.800-35, št. 1350-37 ali pa s št. 110.880-38 in so bili prej obsojeni za zločinska dejanja, se jim kazni zmanjša za 6 mesecev. 3. Obsojencem, ki so bili obsojeni na 10 do 15 let vključno, zmanjšujejo kazni za dve leti, če poprej niso bili obsojeni za zločinska dejanja. Če pa so bili prej obsojeni za zločinska dejanja, jim zmanjšujejo kazni za eno leto. Če pa so bili taki obsojenci deležni ugodnosti zgoraj navedenih ukazov, pa so bili prej obsojeni za zločinska dejanja, se jim zmanjša kazni za 8 mesecev. 4. Obsojencem, ki so bili obsojeni na 15 do 20 let vključno, zmanjšujejo kazni za tri leta, če poprej niso bili obsojeni za zločinska dejanja, če pa so bili za taka dejanja poprej obsojeni, jim zmanjšujejo kazni za 18 mesecev. Če pa so bili taki obsojenci deležni ugodnosti po zgoraj navedenih ukazih, pa so bili poprej že obsojeni za taka dejanja, se zmanjšuje kazni za 12 mesecev. Če pa so bili prej obsojeni za enako zločinsko dejanje, zmanjšujejo kazni za 10 mesecev.

Obsojencem, ki jim je bila izrečena smrtna kazni ali kazni večne robije, pa jim je bila ta kazni s poznejšimi ukazi zamenjana s časovno kazni, se jim od te kazni zmanjša 18 mesecev, v kolikor niso bili obsojeni poprej za zločinsko dejanje.

d) Od ublažitve kazni pod c) in pomilostitve pod b) in c) so izvzete osebe: 1. tiste, ki so bile

Danes in jutri so šolske maše

Ljubljana, v septembru.

Po vsej Sloveniji in zlasti v naših večjih mestnih središčih bodo danes in jutri šolske svete maše, h katerim se bo zgrinjala naša srednješolska mladina. Vrnjenje in beganje po šolskih poslopih se je sicer začelo že skoraj pred dvema tednoma, ko so se začeli razni ponavljalni in sprejemni izpiti, redni pouk pa se po naših gimnazijah, učiteljskih in meščanskih šolah začel navadno v sredini septembra. Vsa tista mladina, ki je konec junija odhitela na šolske počitnice, se sedaj vrača v višje razrede za zavestjo, da je prav za prav postala leto dni starejša. Pri navadnih zemljanih in pa v nešolskih letih velja med ljudmi za prehod iz enega v drugo leto dan ob novem letu, v sredi hude zime in ob času, ko se z veselimi ali tegobnimi spomini proslavlja ta važni korak naprej proti starosti. Šolski mladini je dano, da se tega prehoda zave tako nekako v najlepši in najbolj zreli letni dobi, to je v jeseni; srednješolska mladina prehaja v novo leto z zavestjo zdravja, svežosti in spoštljivosti; tisti pa, ki se moramo zavedati skokov naprej v starost, pa slavimo te dneve nekako tedaj, ko nam zima kar najgloblje upogiba hrbte in se nam prsti krivenečijo v mrazu in drgetu težkih dni. Ko prihaja te dni naša srednješolska mladina pred oltarje svojih šolskih kapel in cerkva, pa se mora globoko zahvaliti še za eno srečo ob vstopu v novo leto: v miru in brez prevelikega pomanjkanja je mladina preživela svoje počitnice, vsi tisti, ki so zavirskali v slovo šoli v juljski poletni dan, so se zopet vsi vrnili in bodo združeno posedli na svoje šolske klopi. Koliko pa je mladine po Evropi, ki pouka in najpotrebnejših stvari za življenje ne more več dobiti v mirnih šolskih razredih. Če pa ni razredov, tedaj po številnih mestih tudi manjka domov in stanovanj, ki so lansko leto ob tem času še vsa pod isto streho ščitila starše in njihove otroke ter varovance. To je veliko darilo za našo mladino ob prehodu v novo leto, ki se ga moramo veseliti z grenkim spominom na tiste naše tovariše po Evropi, ki žive pod težo vojne vihere in v veliki

veri in upanju čakajo na novo lepšo dobo, ki se bo rodila iz vseh teh preizkušenj...

Z lepimi in blagimi občutki se lahko spominjamo vseh tistih šolskih maš, ko smo odhajali iz šolskih kapel in cerkva v šole tako nekako z lahkim in svečanim korakom. Naša prazna obleka je nekako pristojala vseletni zavesti, ki nas je vse prepajala, češ da se je pred nami podaljšala vrsta tistih, ki so ostali v nižjih razredih in da smo sedaj že bližji zadnjemu razredu, če že sami z resnimi koraki in v črni oblekah ne zaključujemo šolske vrste kot osmošolci ali pa gojenci zadnjih letnikov.

Srečen in lep zaključek šolskih let je res nekaj velikega in pomembnega. Še mnogo pomembnejši in veličastnejši pa morajo biti danes občutki naše mladine, ko se podaja od šolskih maš v razrede pod čisto novimi okoliščinami. Marsikje je bilo doma že premalo denarja za novo obleko ob začetku šolskega leta; dasi je že precej mraz, noge ne bo zakrivalo močno jesensko obušalo, ampak bo marsikdo moral priti k sveti maši še kar v letnih sandalah ali pa ponošenih čevljih, ki obetajo vse premalo za preizkušeno deževnih jesenskih in vlažnih dni. Misli pa obremenjujejo teška in huda poročila o tem, kako se ruši svet, telo pa drgeta v mrazu in pomanjkanju; tam za soncem pa mlada fantazija upravičeno riše lepe in svetle priloge o pravičnejšem in trdnem redu v svetu in okoli sebe. Pretirani bodo ti prividi samo zaradi tega, ker se je zgodilo, da mora ravno naš najmlajši rod doživljati spopade in udarce vsega največjega in najgroznejšega, kar je ustvaril človeški um.

S tem velikim in pomembnim razpoloženjem moramo računati zlasti zaradi tega, ker je med nami zmerom več mladine, ki hodi v srednje šole. Mestna mladina že tako ne hodi več v obrt in v slične poklice, prav tako pa se ni prav nič zmanjšal dotok kmečke mladine v srednje šole. Srednješolske mladine imamo že toliko, da so morali z letošnjim šolskim letom odpreti zopet nekaj novih srednješolskih zavodov. Vse to pa

je popolnoma naravno in v skladu s splošnim razvojem življenja in novih razmer. Toda nove razmere pošiljajo v šole otroke, ki bodo v veliki meri čutili silno socialno razrvanost naših časov. Ševeda teh razmer nismo samo mi krivi, toda storiti moramo vsaj toliko, da odstranimo med seboj tiste težave in krivice, ki so odvisne res samo od nas samih in niso v neposredni zvezi s težkim položajem, v katerem živi vsa Evropa.

Naša srednješolska mladina ima veliko lepih sposobnosti in med temi ne bo na zadnjem mestu ta, da bo znala hitro in pravilno dojemati pomen vseh dogodkov okoli sebe. Globoko se ji bodo vtisnile v srce vse krivice in vse lepe poteze vsega našega naroda, ki se bo obenem z vsem drugim svetom v teh časih s podvojeno silo boril za lepšo bodočnost. Toda mladina bo dojemala vse to hitro in prodorno, kajti to je tudi njena dolžnost. Dolžnost starejšega rodu in tistih, ki imajo na razpolago sredstva, da lajšajo socialne krivice našega časa, pa je, da svoj korak prav tako uberejo na hitri in prodorni korak naše mladine. Gorje nam, če svojega koraka v tem oziru ne bomo znali vzporediti s korakom mladine in s korakom dogodkov v svetu; mladina se bo odvrnila od nas in nas nazadnje še obložila, da smo bili tako lagodni, da se nismo zmedli za tiste naloge, ki bi jih morali najprej rešiti.

Mladina včasih krivico sodi, ima pa to lepo in veliko lastnost, da zna biti iskreno hvaležna za vse, kar kdo stori zanjo. Letos in v teh časih pa nam bo mladina še stokrat bolj hvaležna, ker bomo s svojimi ukrepi blažili trpljenje in veliko pomanjkanje po domovih, kjer je mnogo otrok. S pravilno socialno politiko bomo mogoče le dosegli, da naša mladina v zimi ne bo prezebala, da je pomanjkanje ne bo tako trlo, da bo srednješolcev v zimskih mesecih več po bolniških sobah ko pa v razredu. Taka skrb pa zahteva splošnih ukrepov in ko bo mladina opazila, da raste skrb za splošnost, da živi v nas strah za bodočnost našega narodnega občestva, tedaj se bo svoje pripadnosti k takemu skrbnemu malemu narodu še bolj veselila in verjela, da bodo hude preizkušnje, ki se nam obetajo, prinesle našemu narodu samo srečo in izpolnitev vseh njegovih namenov in želja.

Za tako razpoloženje mladine moramo znati poskrbeti doma in v javnosti, ki s svojimi virtinci zajema tudi mladino. Še večja zavest enake in lepe socialne povezanosti pa mora vladati v naših srednjih šolah in po šolskih klopih: V pravo

Kino Kodeljevo tel. 41-64

Danes ob 20. jutri in v nedeljo dva veletilma

GUNGA DIN (Indija)

Gary Grant, Douglas Fairbanks, Victor Mae
Laglen in filmu ogorčenih borb indijske te-
gije v stilu Poročnika indijske brigade ter
socialna drama izra rešetk ženske kaznilnice

ŽENE V OKOVH

Pride: Kaučuk, Ljubzen Tatjana Petrovne

tovarištvo in razumevanje med mladino pač ne moremo dvomiti, saj se je izkazalo že nešteto-
krat.

Težki časi bodo letos najbrž marsikomu pre-
prečili, da bi mogel svojim otrokom nakupiti do-
volj potrebnih šolskih knjig. Pomanjkanje bo
največje tam, kjer jih v šolo hodi mnogo iz ene
družine ali pa kjer se bori za obstoj v šoli dete
revnih staršev, to pa samo zato, ker verjame v
svojo sposobnost in nadarjenost. Po naših šolah
je že mnogo podpornih knjižnic, ki lahko po-
sojajo potrebne šolske knjige. Letos bodo te
knjižnice najbrž rabile še več podpore, da bodo
lahko delile svojo pomoč.

Pa tudi to še: na našem trgu šolskih knjig
vlada že nekaj let čudna poplava. Šolske knjige
se pišejo v tako pospešenem tempu, da bo kmalu
manjkalo učnih let, da se bodo vse izdaje šolskih
knjig lahko razporedile tako, da bodo posamezne
knjige veljavne po šolah vsaj eno šolsko leto. Pri
izdajanju šolskih knjig vlada zlasti v nekaterih
predmetih taka anarhija, da upravičeno tožijo ne
samo založbe, ki izdajajo šolske knjige, ampak
še bolj tepe ta nadloga starše in učence, ki si
morajo sami kupovati knjige. Temu vprašanju bo
treba posvetiti veliko pozornost, za enkrat bi pa
gotovo kazalo to, da se za nekaj let izdaja novih
učbenikov sploh ustavi, če se že sama od sebe
politika izdajanja novih učbenikov ne more toliko
uravnovesiti in ustaliti, da bi postala normalna.
Tako bo izostalo mnogo bridkih tožba in očitkov,
ki jih je bilo slišati te dni.

Danes in jutri bodo po naših srednjih šolah
šolske sv. maše. Začelo se bo novo šolsko leto z
molitvijo in najlepšimi željami za popolen uspeh.
Najlepša želja pa mora pač biti, da bi tudi novo
šolsko leto preživeli v miru, ki bo okreplil in po-
globil zavest povezanosti vsega našega naroda,
ki se ne boji preizkušenj, ker se zaveda mesta,
ki ga mora zavzeti v novem svetu in novem
redu.

Zlato maturo so praznovali

Od leve na desno:

II. vrsta: Turk Hugo, Kastelic Matija, Gorišek Janez, dr. Knavs Franc, Bianzani Ivan, Strukelj Janez.

I. vrsta: dr. Robida Ivan, dr. Zdešar Anton, Vole Josip, Nadrah Ignacij, dr. Vodusek Božidar, Bernik Franc, Maselj Ivan.

Zlato maturo so praznovali v Ljubljani dne
27. avgusta t. l. maturanti VIII.-b razreda ljub-
ljanske gimnazije iz leta 1890. Imeli so sv. mašo
v semeniški kapeli, na koncu maše pa zahvalno
pesem in molitve za umrle profesorje in sošolce.
Pri maši so peli bogoslovci. Tudi obed jim je bil
pripravljen v semenišču. Navzočih je bilo dvanajst
maturantov in Hugo Turk, veterinarski inšpektor
v p., ki je bil do šeste šole njihov součenec, pa se
jim je pridružil kot gost in zastopnik odsotnega
profesorja Regua. Trije tovariši niso prišli: Na-
gode Anton, kaserejski sodnik v p. v Ljubljani,
prelat Vid Hribar, župnik v Clevelandu, in sve-
tovnoznani naravoslovec Ivan Regen, profesor v p.
na Dunaju. Navzoči so bili: Franc Bernik, duhovni
svetnik in župnik v Domžalah, Ivan Bianzani, poš-
tni kontrolor v p., mgr. Janez Gorišek, duhovni
svetnik in župnik v Gornji Ponikvi, Matija Kaste-

lic, duhovni svetnik in župnik v p., dr. Franc
Knavs, misijonar, Ivan Maselj, gimn. ravnatelj v
p., Ignacij Nadrah, stolni prost, dr. Ivan Robida,
primarij v p., Ivan Strukelj, duhovni svetnik in
župnik v Polhovem Gradcu, dr. Božidar Vodusek,
odvetnik, Josip Vole, prelat in kanonik, dr. Anton
Zdešar, misijonar, in Hugo Turk. Umrlo jih je 18,
in sicer: Janez Andolšek že kot bogoslovec, dr.
Janko Breje, odvetnik, Janez Čemažar, župnik,
Feliks Križek, župni upravitelj, Jože Koblar, žup-
nik, Alojzij Kokelj, župnik, Jože Kržišnik, profes-
sor, Jože Lazar, Anton Mlakar, kaplan, Anton Me-
sek, župnik, dr. Mihael Opeka, kanonik, Ivan Ple-
han, profesor, Franc Ramovš, akademik, Janez
Rihtaršič, župnik, Božidar Tomšič, poštni uradnik,
dr. Janez Turšič, vojaški zdravnik, Leopold Vi-
zjan, poštni uradnik, Josip Zener, akademik.

Jordan Iovkov:

Volkadin govori z Bogom

Bolgarska bolečina zaradi izgubljene Dobrudže.

Ce bi se hotel spomniti, koliko nezgod je dru-
ga za drugo prišlo nad njegovo hišo in se naselilo
v nji, potem bi mislil Volkadin tudi na oni večer
v avgustu, ko se je po mlačvi sredi poda zableščal
velik kup zrnja kakor zlato, a na vzhodu se je za
valjujočim prahom pokazal mesec, vse rdeč. Se po
sončnem zahodu je vladala neznošna sapa. Star-
ček je delal sam s snahami in vnuki, kajti njegovi
sinovi so bili še v vojski. Medtem ko so prenesli
žito v kašče, zložili snope z voza ter to in ono
pospravili na svoje mesto, je zlezal mesec višje.
postal je bel, a ko so sedli k večerji, je bilo svetlo
kakor podnevi. Tedaj je rekel:

»Počakajte še malo, da bomo z mlačvijo pri
kraju. Če se potem vasi može vrnejo, razdelim svo-
je imetje med vas. Dal vam bom vse, zase nočem
ničesar. Zadošči mi bo za ves čas, dokler bom
še pri življenju, da vas od časa do časa lahko
obiščem.«

Njemu nasproti je sedela Milena, njegova naj-
mlajša snaha. Lepa, mlada in krepka žena. Oči so
se ji svetile kakor vedno in njen okrogli obraz je
osvetljeval mesec. Starček jo je pogledal in se
smehljaj.

»Da, in Mileni,« je še pristavil, »dam še nekaj
povrh. Kaj, tega sedaj ne povem, ko pa pride
čas, ji dam.«

Pridno so delali, zato je bil dobro razpoložen
in prosil je, da mu je Milena zapela pesem »Milen
je Mileni rekel... To pesem je ljubil, ker je bilo
njegovi snahi Milena ime in sinu Milen, prav ka-
kor v pesmi. Ko je pela, je z veseljem zrl vanjo,
hudo pa mu je bilo po sinu, ki je bil z obema sta-

rejšima v vojski, kajti nihče ni vedel, ali se vrnejo
živi ali ne.

Kaj se je zgodilo pozneje? Sinovi so se pač
vrnili, a on jih ni spoznal, kajti v njihove duše
se je naselil prepričanje, temno so se spogledovali, bili
so prepirljivi in zlobni kot nasčuvani volkovi. Na-
počila je težka doba in vse je šlo nazvold kakor s
hriba v dolino spuščeni voz. Najprej so se pričele
čete, ki so bile prodirle do Konstanze in Tulce,
kajti so vrata. Dan in noč, v mrazu in dežju so
prihajali vojaki gladni in izčrpani. Prihajali so v
vasi in trkali od vrat do vrat, proseč za kosček
kruha kakor berači. Kako naglo so zopet odšli in
kako revščino so vlekli s seboj, je bilo najlaže spo-
znati na pomlad, ko se je bil stalil sneg: vsa pota
in ceste, koder so hodili, so bile posejane s kostmi
poginule živine. Spet so prišli Rumuni in določili
mejo tam, kjer je bila preje, tesno ob hišah. Vas
je ostala na tej, polovica gospodarskih in drugih
poslopij pa na drugi strani meje.

Starček je bil moč beseda in je vse razdelil
med sinove. Toda v čigavo korist? Niti njemu niti
njegovim ni bilo usojeno, da bi se veselili posest-
va. Srednji sin, Atanas, je zbolel, kakor hitro se
je vrnil. Najprej se je zdelo, kakor da se je le
prehladil, toda kmalu je legel in ni več vstal.
Starjši, Nikola, je bil politični človek, ki se ga
oče poprej nikdar ni mogel dovolj nagledati, kadar
je prišel kot narednik na dopust s polnimi prsi od-
likovanj. Sedaj se je pečal s politiko in je postal
župan. Bil je strog človek in se je opiral le na pra-
vičnost zakona. Toda kdo bi pazil na to, kdo bi
mislil na to, da moraš iti po ravni poti? Nekega
večera, ko je bil s prijatelji v vaški gostilni, ga
je nekdo ustrelil skozi okno in ubil. Odšel je tudi
ta. Bila je še ena vdova več in še eno črno ruto
je bilo čisto videti na potu iz vasi na pokopališče.

Ostal je le še najmlajši sin Milen. Njemu so
pripadle njive onstran meje in živel je tam, v tuji

vasi, v tuji državi. Vas je bila komaj nekaj korakov
oddaljena, toda ni mogel priti, niti ga ni smel
starček obiskati, kadar bi hotel. Zato je bila Volka-
dinova navada, da je zgodaj zjutraj vstal, odgnal
kravo na pašo in šel pred vas, koder se je vzpel
na majhen grič. Tam je stal velik star brest, sedaj
je pod drevo in medtem, ko se je krava pasla, je
bil naslonjen na deblo in je gledal tja čez. Oba
njegova umrla sina sta zapustila že odrasle otroke.
ki so pridno pomagali pri delu in zanje mu ni bilo
treba skrbeti. Njegova skrb je bil sedaj Milen. Ko
je tako gledal včasih čez mejo, se je primerilo, da
je videl Milena in Mileno, ko sta šla na polje.
Spoznal ju je po obrazih, po hoji, če sta prišla bli-
že, po živini, in ju je gledal po cele ure. Če je bil
slučajno z njima na polju tudi njen otrok, je po-
čival ves čas dobrodušen nasmeh na njegovem obra-
zu. Med njim in njegovimi je bila meja, ob nji
so hodili gor in dol tuji vojaki v modrih plaščih
in s čepicami na ogle.

Nekega dne se je raznesla po vasi strašna vo-
vica: v vas, kjer je živel Milen, so prišli orožniki,
grdo ravnali s prebivalci, nato vkleknili moške in
jih odpeljali v notranjost države. Z veliko težavo
se je posrečilo Volkadinu priti čez mejo, da je
našel Milena. Ko so ga prignali iz zapor, da bi
ga videl, je starčku zakravelo srce: ali je to Mi-
len? Ali je to njegov sin? Njegov obraz je postal
temen, oči so mu bile udre, imel je podplutbe na
čelu in po obrazu. Pogledal je očeta, pogreznil po-
gled in ni rekel besede.

»Povej mi, Milen, povej mi, sin moj, ali si kaj
naredil, ali si v resnici nedolžen? Sicer je tu
druga država, toda jaz sem pripravljen, da pojdem
zate kamor koli, ne bom varčeval z denarjem, zad-
njemu grižljaju se odrečem, da te osvobodim.«

»Ne,« je odvrnil Milen, »ne, oče. Nič nisem na-
redil. Uničili so me, zdravja so me uropali. Da bi
le mogel priti tja čez, da bi vsaj tam umrl!«

Ko je to vse tako poudaril — in to je storil
sleherni dan — je stal Volkadin kakor prej pod
brestom in gledal čez mejo. Nič več ni bilo Milena
tam. Ali mar ne bo zagledal na polju zunaj kak-
šnega vranca ali belca ter poleg njega Milene in
njenih otrok? Zito je že pričelo klasiiti, žive duše
ni bilo na polju, le zelene njive in v njih mnogo,
mnogo maka, rdečega kakor kri.

Volkadin je vstal in odgnal kravo nazaj proti
vasi. Stopal je, ne da bi vzdignil svoj pogled, ne
da bi se ozrl na levo ali na desno. Ko je prišel
domov, je čul Kudro, svojo starejšo snaho, kako se
je v sobi razgovarjala. Izgibal se je ljudi, se-
daj pa ga je nekaj gnalo, da je vstopil. Zagledal je
Mileno. Zenske so vstale, Milena mu je poljubila
roko in zajokala. Tudi Kudra je zajokala. Dolgo
so lile Mileni solze po licu. Od časa do časa se
je nekoliko pomirila, hotela je nekaj povedati, to-
da zopet so vztrepetale njene prsi v krčih in brisala
si je oči s predpasnikom. Ne da bi kaj rekel, je
Volkadin odšel iz sobe. Ko je vzel Milena pred-
pasnik izpred oči, njega ni bilo več tam.

»Kam je odšel oče?« je vprašala. »Jaz sem
vendar zaradi njega prišla. Toliko mu imam po-
vedati!«

Zunaj so ga iskali. Ni ga bilo mogoče najti.
»Ne bodi huda, Milena, ne vzemi za hudol-
je rekla Kudra. »Oče je postal tak... Ne odpre
ust, ne reče nič, molči. In tako ni morda šele od
včeraj, nego že mesece...«

Vrnili so se zopet v hišo, ostali so še nekoliko
časa skupaj in so govorili o o dobrem in o slabem.
Včasih je pogovor nanesel tudi nanj. Kudra
je pripovedovala, da se je po smrti svojih sinov,
posebno pa, kar je umrl Milen, tako spremenil, da
ga ne more nihče več spoznati. Ne gre več v vas,
ne mara družbe. Ne govori več niti z domačimi
niti s tujimi. Vsa vas že ve: Volkadin ne govori,
Volkadin noče več govoriti. Molči in premišlja.
(Dalje.)

man sovjet Kreuze und Kapellen wie hier, da
alle erinnern an irgendeinen Mord... To mo
človek lepo tiho poslušati, seveda zaradi tujske
prometa, ker sicer mu škoduješ...

Kako so nekoč kaznovali špekulante

Vsi vemo, da je nastopilo pomanjkanje moke, olja in nekaterih drugih življenjskih potrebščin zato, ker so jih pokupili in poskrili razni špekulanti, ki bi radi na račun skupnosti obogateli. Taki ljudje zaslužijo stroge in občutne kazni. Nekoč — dolgo je že od tega — so znali take najhujše tako prijeti, da je kmalu zavladal najlepši red, če se je kaj takega pripetilo. Poglejmo si tale lep zgled iz Francoskega:

Leta 1481., za vladavine Ludovika XI. je bil nabit na vratih trgovcev oglas sledečee vsebine: Vsak, ki se drzne mešati kamne v surovo maslo, da bi bilo težje, ali kdor noče prodati surovega masla, čeprav ga ima in ga zadržuje, bo javno postavljen na sramotilni oder. Sredi trga bo postavljen na sramotilni oder; surovo maslo mu bo v velikih kepah na glavo poveznjeno. Tako bo moral čakati tako dolgo, dokler se mu v veselje in zabavo gledalcev ne bo vse maslo na glavi stopilo. Kamne, ki jih je med maslo pomešal, bo moral gledati pred nogami. Če sonce ne bo dovolj močno, bo obsojeni v veliko javno dvorano na sramotilni oder postavljen. Vloga sonca bo imel velik nalašč za to pripravljen ogenj; ljudstvo bo povabljen, da prisostvuje tej igri.

Skupuh in ponarejevalec surovega masla Barthélémy v mestu St. Sulpice-Les-Champs je resnično moral prestopiti na kazen. Od vseh strani so pridrli ljudje in se mu posmehovali. Psi so lizali maslo, ki mu je priteklo z glave. Učinek te kazni je bil tako velik, da je nikdar ni bilo treba več uporabiti.

Navidezno orožje pri živalih

V naravi se ne krije vedno zunanji videz z resničnim namenom. Mnogo je živali, ki so po videzu zelo bojevite, v resnici pa od narave danega orožja ne uporabljajo niti za napad, niti za obrambo. Tako so dobili na primer kameleoni v Madagaskarju in Afriki zelo bojevito zunanost po dolgih rogovi, ki jim v parih ali po eden štrle iz glave. V resnici pa se nihče ni opazil, da bi kameleoni kdaj uporabljali te rožičke v boju s sovražnikom. Zaradi velike okornosti je kameleona za napadanje sploh nepripraven, da naenkrat spremeni barvo. Med ribami je tudi več takih vrst, ki so okrašene z lepimi rogovi, ki pa so nesposobne za boj. Take rogove opažamo tudi pri hroščih, poljih, pa so jim zopet le samo v okras.

Samo še kratek čas

specialno črno laško pivo po reklamni ceni!

Glavno zastopstvo Gostilničarske pivovarne d. d. Laško
Hotel »OREL«, Maribor

Odšla je med nebeške krilatce, v rani mladosti 7 let, naša ljubljena, nepozabna hčerka, sestra in vnukinja

Martka

Pogreb bo v petek ob 5 popoldne na domače pokopališče.
V Lescah, dne 12. septembra 1940.

Zalujoča rodbina Humerca in ostali sorodniki.

SLOVENSKO ZDRAVNIŠKO DRUŠTVO V LJUBLJANI
naznanja, da je v Beogradu umrl častni član

prof. dr. Jovanović-Batut

Z njim je izgubila jugoslovenska medicina enega najodličnejših predstavnikov.

Ohranimo mu časten spomin.

S strtim srcem naznanjamo vsem znancem in prijateljem, da je danes 12. septembra ob 4. uri zjutraj tragično preminula naša nad vse ljubljena, zlata mama, teta, svakinja, gospa

Marija Logar (Bazinova)

gostilničarka in posestnica

Pogreb nepozabne pokojnice bo 14. septembra ob 16. uri v Hotedrščici.
Prosimo tihega sožalja!

Hotedrščica, 12. septembra 1940.

Jože, Ivan, Franci — sinovi,
Franc — brat ter ostalo sorodstvo.

Brez posebnega obvestila

Mali oglasi

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; ščitovanjski oglaš 1 din. Debele tiskane naslovne besede se računajo dvojnó. Najmanjši znesek za mali oglaš 15 din. - Mali oglaš se plačuje tako pri naročilu. - Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolišna, 3 mm visoka pošilna vrstica po 1 din. - Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službo dobe

Postrežnico
pošteno, sprejemem za ves dan. Bregar, Ljubljana, Tyrševa 51-II. (b)

Kuharico
perfektno, pošteno, skromno, staro 30 do 35 let, ki razume vsa gospodinj-ska in vrtna dela, išče boljše mala družina. Ponudbe z navedbo plače v upravo »Slovenca« pod »Stalno mesto« št. 13714.

Pouk

Klavirski pouk
prične s 16. septembrom prof. Ruža Šlaisova na Poljanski cesti 15, stop. VIII. Prijava novih go-jencev od 13.—15. ure.

Poseben tečaj
za stenografijo in stro-jepisje prireja Trgovsko učilišče Robida, Ljubljana, Trnovska ulica št. 15. Vpisovanje v pisarni do-poldne in popoldne. (u)

Italijanščino in nemščino
poučujem temeljito in vestno. Grem tudi na dom. Pisati v upravo »Slov.« pod »Sedanjost« št. 13459.

Prodamo

50 različnih modelov dvokoles
B. LAKO BREZVREDNO OGLEDAJE PRI
IGN.VOK
LJUBLJANA, TAVČARJEVA 7

Pozor!
Praprot, nebarvano, od-pošiljam po povzetju 5 kg 40 din; 10 kg 70 din. Na-ročite na naslov: Kordiš, Ortnek, Dolensko. (l)

Premoq

koks, drva nudi
I. Pogačnik
Ljubljana, Bohoričeva 5
telefon 20-59
Postrežba brezhibna

Denar

Lep mlad gozd
ca 12 jehov, smreka, ob cesti, krasna lega, prodam. Najboljša naložba denarja. — Ne zamudite prilike. Resni kupci naj pošljejo svoje ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Najboljša naložba« št. 13718. (p)

Kupuje: Prodaja:
HRANILNE KNJIZICE bank in hranilnic ter VREDNOSTNE PAPIRJE po najugodnejših cenah
BANČNO KOM. ZAVOD
MARIBOR

Auto-motor

2 tovarna avtomobila
(1 in pol in 5 tonski) in osebni DKW za zelo nizko ceno naproday. Cizerl, Beethovnova 14-II. (f)

Črna limuzina
Opel Super, malo vožen, odlično ohranjen, naproday. Poizve se v garaži »Janko«, Kolodvorska ul.

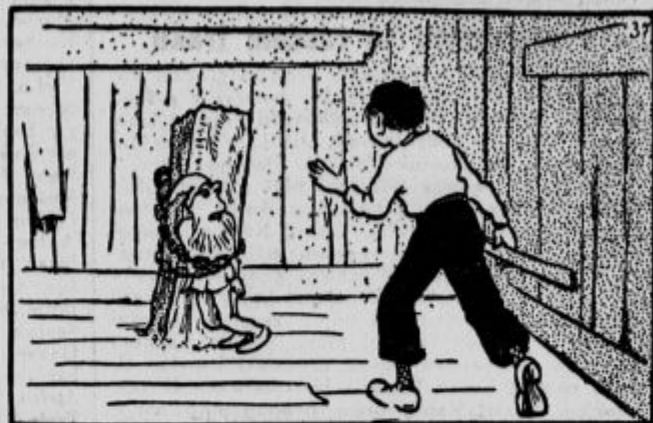
Stanovanja

ODDAJO:
Enosobno stanovanje v villi, oddam boljše in mirni stranki. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13741. (c)

Otroški kotiček

Mihčeve čudovite dogodivščine

(37) Previdno odpre vrata v sta-jo, in kaj zagleda? Sredi staja je bil debel kol, nanj pa je bil privezan palček. Tako torej! Tukaj so ti nesrečneži, za katere se je naš junak postavil v nevarnost, da bi jih rešil? Hitro je odvezal siromačka in ga rešil iz neprijetnega položaja.

(38) Palček, ki je bil silno vesel nenadne in nepričakovane rešitve, se ni mogel zadosti zahvaliti svojemu rešitelju. Povedal mu je, da se imenuje Zelenček in da je v bližini še vse polno njegovih rojakov, ki se nahajajo v istem krutem položaju ujetnikov. Tudi nje stražijo škorklje. Mihček je bil takoj navdušen za njihovo osvoboditev in pogumno zaklical: »Tako jih bova rešila!«

Glasba

Klavir
dobro ohranjen, poceni naproday. Ogleda se Pod-milščakova 18, Bežigrad.

Razno

Legitimacijske slike
za dijake izvršuje hitro in poceni — Foto-atelje Mancini, Ljubljana, Tržaška cesta 83.

Kupujte pri naših inserentih!

Posedstva

Srednje kmetsko posestvo
takoj prodam. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13429.

Hišo v Mariboru

ali na Teznu takoj kupim. Dopise upravi »Slovenca« Maribor pod zn. »Hiša« 13.217. (p)

Novo hišo

enostanovanjsko, z vr-tom, prodam v bližini ko-lodvora Borovnica. Poiz-ve se: Rotar, Vrhnika.

Elegantne vedno nove

vzorice blaga za prevleko pohištva kupite v trgovini **SEVER, Mariljin trg 2**

Razpis

Občina Kamnik razpisuje oddajo **težakih, zidarskih, zelezobetonskih, tesarskih krovskih in kleparskih del**

pri zgradbi nove šole v Kamniku. Ponudbe je vložiti v skrajšanem roku do 1. oktobra 1940 pismeno pri občini Kamnik. Načrti in pripomočki ter pojasnila se dobe pri občini Kamnik med uradnimi urami.

Uprava občine Kamnik, dne 9. VIII. 1940

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je včeraj zvečer, po kratki in mučni bolezní nenadoma umrl v cvetu mladosti, star komaj 20 let, naš ljubljani sin, brat in svak, gospod

Ivan Čas

sin veleposestnika in trgovca

Pogreb dragega pokojnika bo v soboto, dne 14. septembra 1940 ob desetih dopoldne, iz hiše žalosti, na pokopališče v Smartnem pri Slovenj Gradcu.

Sveta maša zadušnica se bo darovala dne 14. septembra 1940 ob enajstih dopoldne v farni cerkvi v Smartnem pri Slovenj Gradcu.

Dobrava, Ruše, dne 12. septembra 1940.

Zalujoči:
Franc, oče; Franjo, brat; Jožica por. Paudek, Mika, sestra; Polde Paudek, svak; Boža roj. Praprotnik, svakinja in ostalo sorodstvo.

Brez posebnega obvestila

Vsemogočni je poklical k sebi našo ljubo mamo, staro mamo in taščo, gospo

Marijo Kavčič roj. Rosmann

ki nam je umrla v častitljivi starosti osemdesetih let.

Tiho in mirno, kakor je živela med nami, bomo našo drago pokojnico v rodbinskem krogu spremili do groba v soboto, dne 14. septembra 1940 ob 10 dop. z Zal, iz kapele Sv. Andreja, k Sv. Križu.

Bog daj večni mir njeni duši!

Prosimo za tiho sožalje.

Ljubljana, dne 12. septembra 1940.

Rodbina **Josipa J. Kavčiča.**